

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13517/2025
06.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца „Daik consulting & finance“ ДОО из Ћуприје, чији је пуномоћник Снежана Петровић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Буказић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Панчеву Ипв (ИВК) 87/2025 од 03.07.2025. године, у седници одржаној 06.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Панчеву Ипв (ИВК) 87/2025 од 03.07.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Решењем о извршењу на основу веродостојне исправе Јавног извршитеља Горана Шкера именованог за подручје Вишег суда у Панчеву и Привредног суда у Панчеву ИИВК 351/25 од 30.05.2025. године, обавезан је извршни дужник да намири новчано потраживање извршног повериоца и то на име главног потраживања у износу од 1.100,00 динара и трошкова извршног поступка у износу од 16.866,00 динара (став први изреке), констатовано да након спроведеног извршења, јавном извршитељу припада право на накнаду за успешно спровођење извршења (став други изреке), наложено извршном дужнику да потраживање извршног повериоца и одмерене трошкове извршног поступка из става првог и другог изреке, намири преко наменског рачуна јавног извршитеља (став трећи изреке), а уколико извршни дужник не поступи у складу са ставом првим и другим изреке решења, одредиће се извршење на заради извршног дужника уколико је запослено лице, односно на пензији извршног дужника уколико је извршни дужник пензионер, односно пленидбом новчаних средстава на текућем рачуну или штедном улогу извршног дужника, односно пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника (став четврти изреке), да извршни дужник и лица која имају државину или притежање на пописаним стварима не смеју да њима располажу ни правно ни фактички (став пети изреке) и одбијен захтев за

трошкове који се односи на име састава поднеска Комори Јавних извршитеља у износу од 9.000,00 динара (став шести изреке).

Решењем Основног суда у Панчеву Ипв (ИВК) 87/2025 од 03.07.2025. године, усвојен је приговор извршног дужника и у целости укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Горана Шкера из ... ИИвк 351/2025 од 30.05.2025. године и одбачен предлог за извршење на основу веродостојне исправе од 26.05.2025. године (став први изреке), обавезан извршни поверилац да накнади извршном дужнику трошкове другостепеног поступка у износу од 19.268,00 динара (став други изреке) и одбијен захтев извршног повериоца за накнаду трошкова на име одговора на приговор (став трећи изреке).

Против наведеног решења суда којим је одлучено о приговору извршног дужника, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због уједначавања судске праксе, битне повреде одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Извршни дужник је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је, испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023-други закон) и у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу-ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/15... 91/25), утврдио да ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Одредбом члана 24. став 1. ЗИО прописано је да правни лекови у извршном поступку јесу жалба и приговор. Одредбом члана 27. ЗИО прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је Законом о извршењу и обезбеђењу, као посебним законом о извршном поступку искључено право на ванредни правни лек-ревизију, то је изјављена ревизија извршног повериоца недозвољена.

При том, како је извршни поверилац ревизију изјавио ради уједначавања судске праксе, а у ревизији није конкретно навео у вези ког материјалноправног питања постоји неуједначена судска пракса, нити је ревизију изјавио као посебну у смислу члана 404. ЗПП, то у конкретном случају не постоје процесне претпоставке за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу одреде члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Према томе, ценећи све околности у конкретној ситуацији, трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења овог поступка, због чега је одбијен захтев извршног дужника за накнаду трошкова на име одговора на ревизију сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 413. и 165. став 1. ЗПП, а у вези члана 420. ЗПП и 39. ЗИО, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић